

(...)

UZASADNIENIE

W dniu 15 października 2015r oskarżony P. K. jeździł wraz ze swoimi znajomymi I. K. i M. G. oraz H. P. samochodem marki B. o numerach rejestracyjnych (...). Samochód ten był własnością oskarżonego. Początkowo w godzinach popołudniowych jeździli po K. W., a potem pojechali do J., gdzie jeździli bez celu. Samochodem kierował oskarżony. Potem postanowili wrócić do miejsca zamieszkania oskarżonego tj. do K. W.. W drodze powrotnej w lasach za J. na drogę wbiegła sarna i oskarżony w nią uderzył. W samochodzie nieznacznie uszkodzony został prawy reflektor. Oskarżony zjechał na przystanek i obejrzał uszkodzenia.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. K. k.21, zeznania świadków M. G. k.22 i I. K. k.21v-22 oraz S. K. k.22v)

Po przyjechaniu do K. W.. około godziny 20.00 oskarżony zostawił swój samochód pod domem. Zaraz po nim przyjechała samochodem marki C. (...) R. J.. Chwilę rozmawiali, a następnie do samochodu R. J. wsiedli M. G., I. K. i S. K. oraz oskarżony. Następnie jeździli po K. W.. i dalej pojechali do miejscowości B.. Tam pili alkohol.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. K. k.21, zeznania świadków M. K. (1) k.60v, M. K. (2) k.60v i M. M. k.60v-61, M. G. k.22 i I. K. k.21v-22 oraz S. K. k.22v)

Około godziny 22.00 oskarżony wrócił po swój samochód i pojechał do B.. Przed salą w B. oskarżony razem ze swoimi znajomymi pili piwo i rozmawiali. W B. był również H. P., którego przywozła tam matka. Po krótkim czasie oskarżony odwiózł do domu R. J. i I. K.. Następnie razem z H. P. i M. G. pojechali do K. W.. na targowisko. Tam chwilę stali, rozmawiali, a następnie odwieźli M. G. do domu. Samochodem kierował wtedy oskarżony.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. K. k.21, zeznania świadków M. G. k.22 i I. K. k.21v-22 oraz H. P. k.21)

Po odwiezieniu M. G. ok. godziny 0.20 oskarżony jechał ulicą (...). H. P. siedział z przodu na miejscu pasażera. Nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa. Było już ciemno i padał deszcz. Oskarżony jechał szybko, stracił panowanie nad pojazdem i uderzył w mur budynku numer (...). Oskarżony i H. P. wysiedli z samochodu i przyjechała policja. Oskarżony przyznał, że kierował samochodem.

(dowód: zeznania świadków H. P. k.21 i D. K. k.21, protokół odtworzenia zapisu monitoringu k.42-43 akt Ds.848/15)

H. P. został zabrany przez pogotowie. Oskarżony został zatrzymany przez policję.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.20, zeznania świadka H. P. k.21, protokół zatrzymania k.5 akt Ds.848/15, protokół oględzin miejsca zdarzenia i szkic k.11-13 akt Ds.848/15)

H. P. w chwili zdarzenia nie miał uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi. Prawo jazdy zostało mu zatrzymane około tygodnia przed zdarzeniem za kierowanie samochodem w stanie nietrzeźwości. Oskarżony wiedział o zabranii prawa jazdy H. P..

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.20, zeznania świadków H. P. k.21)

W K. W.. w miejscu zdarzenia jest monitoring miejski. W czasie zdarzenia jednostka centralna była uszkodzona i zapis nagrania jest mało czytelny. Na nagraniu widać zarysy postaci, ale nie można rozpoznać kto wysiada z samochodu od strony kierowcy.

(dowód: protokół odtworzenia zapisu monitoringu k.42-43 akt Ds.848/15, zeznania świadka A. N. k.21)

Na kierownicy i desce rozdzielczej nie ujawniono śladów linii papilarnych.

(dowód: protokół oględzin rzeczy k.29 akt Ds.848/15)

Oskarżony został poddany badaniom na zawartość alkoholu. Przeprowadzone badanie wykazały, że oskarżony miał o godzinie 0,25 0,87 mg/l, o godzinie 0.35 0,79 mg/l, o godzinie 01.25 0,77 mg/l, o godzinie 01.27 0,71mg/l i o godzinie 01.44 0,74mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: protokoły użycia alkometru k.4 i 6 akt Ds.848/15, częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. K. k.20, świadectwo legalizacji urzędnika k.6a akt Ds.848/15)

H. P. również został poddany badaniom na zawartość alkoholu. Badania te wykazały, że miał on o godzinie 01.12 0,89mg/l, o godzinie 01.16 0,85mg/l i o godzinie 01.45 0,76 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: protokoły użycia alkometru k.6 akt Ds.848/15, częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. K. k.20, zeznania świadka H. P. k.21)

H. P. w wyniku zdarzenia doznał otarcia naskórka w zakresie powłok ciała.

(dowód: dokumentacja lekarska k.33, opinia biegłego lekarza sądowego k.37-38 i k.69-70)

Oskarżony P. K. w dniu 19 października 2015r został zawieszony przez rodziców do szpitala w J.. Tam na podstawie wywiadu z pacjentem zdiagnozowano wstrząśnienie mózgu i podejrzenie złamania piramidki prawej kości skroniowej. Urazy te nie zostały potwierdzone w diagnostyce. W dniu 21 października oskarżony został wypisany do domu.

(dowód: karta leczenia szpitalnego k.33 akt Ds.848/15, opinia biegłego lekarza sądowego k.37-38 i k.69-70)

Oskarżony miał uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi. Prawo jazdy zostało mu wydane 12 czerwca 2015r.

(dowód: zaświadczenie z Wydziału Komunikacji Starostwa Powiatowego w K. k.34 akt Ds.848/15)

Oskarżony był badany przez biegłych psychiatrów, którzy stwierdzili, że w chwili zdarzenia oskarżony miał w pełni zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia swojego czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Rozpoznali w u niego upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim oraz osobowość z cechami niedojrzałości. Oskarżony zna i rozumie podstawowe normy i zasady społeczne. Zna też wpływ działania alkoholu na swój organizm.

(dowód: opinia biegłych psychiatrów k.114-118 akt Ds.848/15)

P. K. nie był dotychczas karany.

(dowód: dane o karalności k.36 akt Ds.848/15)

Oskarżony jest kawalerem i nie ma nikogo na utrzymaniu. Jest uczniem trzeciej klasy specjalnej szkoły zawodowej i z tytułu praktyk uzyskuje dochód w kwocie 200zł miesięcznie.

(dowód: dane oskarżonego k.20, informacje o dochodach k.138-139 i k.32)

Oskarżony nie przyznał się do kierowania samochodem w stanie nietrzeźwości. Wyjaśnił, że 15 października 2015r jeździł swoim samochodem z kolegami po okolicach K. W.. Potem zostawił swój samochód pod domem i jeździli samochodem R. J.. Około godziny 22.00 oskarżony zabrał jednak swój samochód i odwoził kolegów. Potem spożywał alkohol w postaci piwa, a samochodem kierował H. P.. Oskarżony wiedział, że H. P. też jest nietrzeźwy i nie ma uprawnień do kierowania samochodem. Wyjaśnił, że w chwili zdarzenia samochodem kierował H. P.. Sąd nie dał wiary tym wyjaśnieniom oskarżonego. Zebrany w sprawie materiał dowodowy opiera się wyłącznie na zeznaniach świadków. Z zapisu monitoringu miejskiego odczytać można jedynie, że samochód marki B. uderzył w klomb, a następnie w budynek. Nie można zidentyfikować osób, które po zdarzeniu wysiadły z pojazdu (k.38 i k.42 akt DS.848/15). Pobranie śladów linii papilarnych nie było skuteczne, ponieważ z kierownicy i deski rozdzielczej nie udało się pobrać żadnych śladów. Zauważyć też należy, że ślady te pobierane były 07.04.2016r, a więc po prawie pół roku od zdarzenia (k.29

akt Ds. 848/15). Biegły lekarz sądowy oceniając materiał dowodowy, a w szczególności dokumentację medyczną oskarżonego i H. P. nie był w stanie kategorycznie ocenić kto w chwili zdarzenia zajmował miejsce kierowcy. U oskarżonego nie ujawniono żadnych śladów zdarzenia. Przed zatrzymaniem w policyjnej izbie zatrzymań oskarżony musiał być badany przez lekarza. Obrażenia zgłosił dopiero po upływie 3 dni od zdarzenia tj. 19 października. Obrażenia opisane w historii choroby wynikały tylko z podanych przez oskarżonego dolegliwości. Nie zostały one potwierdzone w diagnostyce (k.37-38 i k.69-70). Biegły lekarz stwierdził jednak, że bardziej prawdopodobne jest, że w chwili zdarzenia samochodem kierował oskarżony. Sąd dał wiarę opinii lekarza w całej rozciągłości. Biegły w opinii zasadniczej i uzupełniającej przeanalizował cały materiał dowodowy i uzasadnił końcowe wnioski.

P. K. na początkowym etapie postępowania przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Po zdarzeniu funkcjonariuszom policji potwierdził, że to on kierował samochodem. Podał ten fakt przy podpisywaniu protokołu użycia alkometru (k.6v). W pierwszych wyjaśnieniach złożonych po zdarzeniu (k.20-22 akt Ds.848/5) przyznał się do winy i szczegółowo opisał zdarzenie. Wycofał się z tych wyjaśnień dopiero gdy wrócił do domu i gdy rodzice oskarżonego zdali sobie sprawę z konsekwencji jakie oskarżony może ponieść za ten czyn. Oskarżony wyjaśnił, że bezpośrednio po zdarzeniu H. P. powiedział mu, że ma powiedzieć, że to on kierował pojazdem. H. P. też powie, że to on kierował i organom ścigania nie uda się ustalić sprawcy zdarzenia. Oskarżony jednak przyznał się do winy bezwarunkowo i już po wytrzeźwieniu nic nie mówił, by to H. P. kierował samochodem. Oskarżony poniósł tę okoliczność dopiero gdy zaczął w jego imieniu działać obrońca.

Oskarżony wiedział, że H. P. stracił prawo jazdy za kierowanie samochodem po alkoholu. Wiedział też, że H. P. pił alkohol i jest do tego stopnia nietrzeźwy, że w czasie postoju na targowisku przysypiał. Trudni więc przyjąć, że oskarżony dobrowolnie pozwoliłby mu kierować swoim samochodem.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka H. P.. Świadek konsekwentnie twierdził, że nie kierował samochodem oskarżonego w chwili zdarzenia. Podkreślił również, że nigdy nie kierował samochodem oskarżonego, ponieważ oskarżony nie używał samochodu innym osobom. Świadek potwierdził, że pił tego dnia alkohol. Alkohol pił zresztą też oskarżony. Świadek nie zrobił jednak nic, by powstrzymać oskarżonego od kierowania samochodem. H. P. zeznał, że przed zdarzeniem oskarżony jechał szybko, a na dworze padał deszcz i było ślisko. Zeznania tego świadka były jasne, kategoryczne i uzupełniały się przede wszystkim z zeznaniami świadków M. G., I. K. i R. J..

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka M. G.. Świadek ten jechał z oskarżonym gdy w B. odwieźli już I. K. i R. J.. H. P. siedział wtedy na miejscu pasażera, a oskarżony kierował pojazdem. Widział też jak oskarżony wcześniej pił alkohol. Wsiadł jednak z nim do samochodu, ponieważ nie miał jak wrócić do domu, a padał deszcz. Potwierdził, że oskarżony nie używał swojego samochodu innym osobom. Nie widział, by samochodem oskarżonego kiedykolwiek kierował H. P. lub ktoś ze znajomych. Skoro oskarżony przez cały czas kierował samochodem, to trudno przypuszczać, że akurat w chwili zdarzenia użył samochód innej osobie, o której wiedział, że jest nietrzeźwa i nie ma prawa jazdy. W sytuacji gdyby oskarżony nie czuł się na siłach prowadzić samochód, to mógł pozostawić go na targowisku i wrócić po niego rano, po wytrzeźwieniu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków R. J. i I. K.. Świadców ci potwierdzili, że 15 października jeździli z oskarżonym zarówno jego samochodem, jak i samochodem należącym do I. K.. Ostatecznie jednak oskarżony przyjechał swoim samochodem pod salę do B. i wszystkich odwoził. Świadców ci widzieli, że oskarżony pije piwo i potem kieruje samochodem. Nie zrobili jednak nic by temu zapobiec. W momencie gdy oskarżony odwoził tych świadków w samochodzie był również H. P., który siedział z przodu na miejscu pasażera. Świadców ci potwierdzili też, że oskarżony nie używał innego swojego samochodu i zawsze sam kierował. Zeznania tych świadków były jasne i kategoryczne. Świadców ci jednak wysiedli z samochodu około dwie godziny przed zdarzeniem i nie widzieli kto kierował pojazdem o godzinie 0.40.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka S. K.. Świadek widział oskarżonego i H. P. pod salą w B.. Widział, że oskarżony przyjechał swoim samochodem. Nie widział jednak kto odjechał tym samochodem oraz czy oskarżony spożywał alkohol.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka D. K.. Oskarżony uderzył samochodem w jej budynek. Świadek wyszła jednak na zewnątrz po paru minutach i nie widziała kto wysiadł z samochodu od strony kierowcy. Widziała dwóch mężczyzn, z których jeden leżał na chodniku, a drugi rozmawia z funkcjonariuszami policji.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. N.. Świadek potwierdził, że monitoring miejski w dniu zdarzenia był uszkodzony i dlatego zapis nagrania jest mało czytelny.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków M. K. (1), M. K. (2) i M. M.. Świadców ci widzieli, jak oskarżony około godziny 20.00 zostawił samochód pod domem, a następnie większą grupą odjechali samochodem marki C.. Ta okoliczność nie ma jednak większego znaczenia dla sprawy. Do zdarzenia będącego przedmiotem sprawy doszło po północy. Samochód oskarżonego przed tą godziną został zabrany sprzed domu. Świadców nie mieli więc żadnej wiedzy na temat tego kto kierował pojazdem w chwili zdarzenia.

Oskarżony w marcu 2016 złożył zawiadomienie o przestępstwie gróźb karalnych i uszkodzeniu ciała. Zdarzenia te były związane z przedmiotową sprawą. Postępowanie zostało umorzone, a świadkowie zeznawali, że oskarżony pomawia bezpodstawnie H. P. o kierowanie jego samochodem w stanie nietrzeźwości (odpis postanowienia o umorzeniu postępowania k.83-89).

Sąd dał wiarę opinii biegłych psychiatrów, którzy badali oskarżonego. Biegli opisali przebieg badania i należycie uzasadnili końcowe wnioski opinii. Opinia ta nie była kwestionowana przez strony w toku postępowania.

Za wiarygodne Sąd uznał również dokumenty zebrane w sprawie. Wystawione one zostały przez upoważnione do tego instytucje, a ich autentyczność i treść nie były podważane w toku postępowania.

Czyn oskarżonego polegający na kierowaniu samochodem w stanie nietrzeźwości wyczerpał znamiona przestępstwa z art.178a§1kk. P. K. kierował samochodem jadąc drogą publiczną i będąc pod wpływem alkoholu. Za ten czyn na podstawie tego przepisu Sąd skazał go na karę 50 stawek dziennych grzywny, przy przyjęciu iż jedna stawka dzienna grzywny stanowi równowartość 10zł. Przy wyborze rodzaju kary Sąd miał na uwadze, że oskarżony nie był dotychczas karany i w chwili czynu miał 18 lat. Biorąc też pod uwagę, że oskarżony jest upośledzony w stopniu lekkim Sąd uznał, że orzekanie kary innego rodzaju byłoby zbyt surowe.

Na podstawie art.43a§2kk Sąd zobligowany był do zasądzenia od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenia pieniężnego. Najniższe świadczenie w przedmiotowym stanie faktycznym wynosi 5 000zł. Oskarżony nie był dotychczas karany i jest uczniem. Poza dochodami z praktyki nie ma innych źródeł dochodu. Jest jedynie właścicielem samochodu marki B., który uległ uszkodzeniu w wyniku zdarzenia. Powinien więc, zdaniem Sądu, zapłacić świadczenie w minimalnej kwocie. Oskarżony za około 6 miesięcy skończy szkołę i będzie mógł podjąć zatrudnienie, które pozwoli mu na wywiązanie się z obowiązku zapłacenia tego świadczenia pieniężnego. Orzeczone świadczenie będzie też dla oskarżonego największą dolegliwością wynikającą z popełnionego przestępstwa.

Zgodnie z art. 42§2kk Sąd zobligowany był do orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Orzeczenie takiego zakazu było obligatoryjne. Sąd uznał, że oskarżony nie powinien uczestniczyć jako kierowca w ruchu drogowym przez okres 3 lat. Jest to minimalny zakaz jaki Sąd mógł orzec. Z drugiej strony oskarżony dopuścił się przestępstwa w zaledwie pół roku od uzyskania uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi. Biorąc też pod uwagę upośledzenie umysłowe oskarżonego i jego wpływowość na zachowanie rówieśników należy zastanowić się czy oskarżony w przyszłości powinien posiadać uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi. Kierowca powinien być odpowiedzialny nie tylko za siebie, ale przede wszystkim za innych uczestników ruchu. Oskarżony natomiast wiedząc, że jest nietrzeźwy i wiezie pasażera jechał w złych warunkach drogowych z nadmierną prędkością i spowodował kolizję uderzając w mur budynku.

Na podstawie art.63§1i 2kk Sąd zobligowany był do zaliczenia oskarżonemu na poczet:

- orzeczonej kary grzywny okresu jego zatrzymania w dniu 16 października 2015r, przy przyjęciu, iż dzień zatrzymania jest równoważny dwóm stawom dziennym grzywny. Realnie oskarżony będzie miał do zapłacenia kwotę 480zł.

- orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od 16 października 2015r.

Na podstawie art.624§1kpk Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania. Oskarżony jest uczniem i pozostaje na utrzymaniu rodziców. Obciążanie go kosztami postępowania na chwilę obecną byłoby dla niego nadmiernie uciążliwe.

/D. W.-M./